

**การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข”
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี
MANAGEMENT OF PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY IN SIPRACNAN
"METHIPRAMUK" SCHOOL UNDER THE JURISDICTION OF THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE, SUPHANBURI**

สุรารักษ์ โฉมทอง¹ สุชาติ เสวตบดี²

Received : October 19, 2025

Revised : November 2, 2025

Accepted : December 5, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี และ 2) แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูของโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี จำนวนทั้งสิ้น 53 คน โดยไม่รวมผู้วิจัย จำแนกเป็น (1) ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 3 คน และ (2) ฝ่ายปฏิบัติการสอนหรือครู จำนวน 50 คน ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 2 ฉบับ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด และต่ำสุดคือการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน อยู่ในระดับมาก

2. แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี มีแนวทางดังนี้ (1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจให้บุคลากรในโรงเรียนทุกคนได้เข้าใจร่วมกันถึงเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจของโรงเรียน (2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งความคาดหวังเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้เรียน (3) ผู้บริหารควรส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม (4) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการสร้างบรรยากาศในการทำงาน และ (5) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมี การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารและครูและระหว่างครูด้วยกันเอง

ความสำคัญ: การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

¹ นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

² อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

Abstract

Research on Management of professional learning community in Siprachan "Methipramuk" School Under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office, Suphanburi. The objectives of this research were to study 1) Management of professional learning community in Siprachan "Methipramuk" School Under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office, Suphanburi and 2) Development approaches Management of professional learning community in Siprachan "Methipramuk" School Under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office, Suphanburi, the population used in the study there were 50 administrators and teachers. The instrument used to collect data was Opinion questionnaire and structured interview Statistics used in data analysis include frequency, mean, standard deviation, and Content analysis.

The research results found that

1. Management of the professional learning community at Siprachan "Methipramuk" School, under the Office of the Secondary Education Area, Suphanburi, found that the highest average score was openness to advice about work performance, at the highest level, followed by cooperation among members of the professional community, and the lowest average score was compliance with common goals, at a high level.

2. Guidelines for the management of professional learning communities in Siprachan "Methipramuk" School, Suphanburi Secondary Education Area Office The results could be discussed as follows: (1) School administrators should create understanding for all school personnel to be aware of and understand the goals together School Vision and Mission. (2) School administrators and teachers must encourage stakeholders to set expectations about student success. (3) Executives should promote teamwork. (4) Educational institution administrators should create a working atmosphere and (5) School administrators should have an exchange of knowledge between administrators and teachers and among teachers themselves.

Keyword: Management of professional learning communities

บทนำ

ครูและบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เพื่อให้เป็นผู้ที่สามารถขับเคลื่อนกระบวนการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และจริงจัง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 โดยมีงานวิจัยจำนวนมากยืนยันว่า การที่ครูมีความรู้ทักษะที่เหมาะสม รวมถึงการเตรียมครูใหม่ให้มีสมรรถนะที่ดีย่อมส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 6) แนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมความเป็นมืออาชีพ คือ การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC)

การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพนี้ นับเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ ซึ่งชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะเป็นการรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษาานิเทศก์ และนักการศึกษา บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน ดำเนินการแบบทีมเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารเป็นผู้ดูแลให้การสนับสนุนเพื่อร่วมเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จ หรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ และความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชน โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน (ชูชาติ พ่วงสมจิตร. 2560 : 1) การพัฒนาการปฏิบัติงานของครูสู่การเป็นครูมืออาชีพได้นำแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และมีผลลัพธ์เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Vescio, Ross & Adam, 2008 : 47) ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังระบุในนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ที่กำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานเพื่อส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในพื้นที่ทั้งในโรงเรียนเดียวกัน และระหว่างโรงเรียนหรือองค์กรอื่นๆ ตลอดจนแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559) กรอบการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) และนโยบายทางการศึกษาที่มุ่งเน้นการปฏิรูปการศึกษาอันเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคนของประเทศเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติ และวิชาชีพนั้นจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้งในมิติการศึกษาไทยและต่างประเทศการให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารขับเคลื่อนโรงเรียนนั้นเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพ และส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นการยกระดับการศึกษาทั้งระบบ ทั้งนี้การยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้ได้ผลดีจึงต้องการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ให้เกิดขึ้นในโรงเรียนจะช่วยสร้างความสามัคคีแก่หมู่คณะ กระตุ้นให้เกิดการวางแผน ลงมือปฏิบัติ และประเมินผลการปฏิบัติร่วมกันมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และเพิ่มพูนคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้เรียนให้เกิดขึ้นโดยอาศัยความรับผิดชอบร่วมกันของครูทั้งโรงเรียน (มินตรา ลายสนิทเสรีกุล และปิยพงษ์ สุเมตติกุล. 2557 : 394)

การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นสถานศึกษาแห่งการเรียนรู้ได้นั้น ปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง ก็คือจะต้องมี “ชุมชนแห่งวิชาชีพ หรือ Professional Community” เกิดขึ้นในสถานศึกษานั้น เพื่อให้เป็นสถานที่สำหรับการปฏิสัมพันธ์ของมวลสมาชิกผู้ประกอบวิชาชีพครูของสถานศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการให้ความดูแลและพูดถึงการปรับปรุงผลการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนงานทางวิชาการของสถานศึกษา และเนื่องจากครูส่วนใหญ่ในแทบทุกประเทศมักเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวในการปฏิบัติงานสอนของตน ดังนั้น การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ เพื่อพัฒนาสมรรถนะ ให้เป็นครูดี ครูเก่ง มีคุณภาพ และมีคุณธรรม อันจะส่งผลต่อวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน แนวทางการเรียนรู้ของครูที่กำลังให้ความสนใจอย่างมากในปัจจุบัน คือ ชุมชนการเรียนรู้ทาง

วิชาชีพของครู (Professional Learning Community) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ร่วมกันอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง เพื่อครูสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มที่ตามศักยภาพ โดยบทบาทของครูจะเปลี่ยนจากครูผู้สอน (Teacher) เป็นครูฝึก (Coach) หรือเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Learning Facilitator) ทั้งนี้ นอกจากครูแล้ว ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรให้การส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูได้มีโอกาสพบปะเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รวมทั้งกำหนดบทบาทในการจัดการเรียนรู้ของครูให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน (วิจารณ์ พานิช. 2555 : 15) โดยกิจกรรมของชุมชนแห่งวิชาชีพในสถานศึกษาควรประกอบด้วย 1) การมีโอกาสนทนาใคร่ครวญ (Reflective dialogue) ระหว่างกัน 2) การเปิดกว้างให้มีการปฏิสัมพันธ์ในหมู่ครูผู้สอนมากขึ้น เพื่อลดความรู้สึกโดดเดี่ยว (Detribalization) ในงานสอนของครู 3) การรวมกลุ่มเพื่อเน้นเรื่องการเรียนรู้ของผู้เรียน 4) การร่วมมือร่วมใจกันในหมู่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และ 5) การแลกเปลี่ยนในประเด็นที่เป็นค่านิยมและปทัสถานร่วม (Shared Values and Norms) (สุเทพ พงษ์ศรีวัฒน์. 2556 : 3-6)

โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรีดำเนินการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นการเริ่มต้นในการพัฒนาครูในรูปแบบใหม่ที่ครูทุกคนจะต้องดำเนินการเริ่มพัฒนาวิชาชีพในโรงเรียน โดยการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดำเนินการในรูปแบบตามความต้องการของโรงเรียนในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูในการจัดการศึกษาแก่ผู้เรียน การดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพนี้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการศึกษาของ โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” พบว่า ปัญหาของครูทำให้ผลการพัฒนาดำเนินการล่าช้า พบว่ามี 3 ประการ ได้แก่ 1) ครูมีภาระงานที่มาก 2) ความคลุมเครือของระบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 3) สถานที่ทำงานที่ควรมีผู้นำที่สร้างวัฒนธรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ให้เกิดขึ้นในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hairon and Tan (2016 : 116) เกี่ยวกับผลกระทบชุมชนการเรียนรู้ระดับมืออาชีพต่อการทำงานร่วมกันของครูในสิงคโปร์และเซี่ยงไฮ้ พบว่า ปัญหาที่อาจขัดขวางความสำเร็จของโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” ได้แก่ ภาระงานของครู และความคลุมเครือในการเข้าใจการริเริ่มนโยบายที่เกี่ยวข้องกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ต่อการเรียนการสอน ความท้าทายเหล่านี้จำเป็นต้องถูกนำมาพิจารณาเมื่อนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไปใช้สำหรับการทำงานร่วมกันของครู เพราะหัวใจของความสำเร็จของ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ ครูจะต้องมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้เพิ่มเติม อีกทั้งการพัฒนาที่มีข้อจำกัดด้วยบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ทางสังคม ซึ่งเห็นได้ว่าการเริ่มนำกระบวนการ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาใช้ในการพัฒนาครูยังมีข้อควรพัฒนาและปัญหาที่จะต้องนำมาพัฒนาซึ่งประเทศไทยได้ขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในการพัฒนาครู ได้แก่ การสร้างบรรทัดฐาน และค่านิยมร่วมกัน (Share Value and Norms) การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Collective focus on student learning) การร่วมมือร่วมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ (Collaborative) การเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน (Expert Advice and Study Visit) การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection Dialogue)

จากหลักการและแนวคิดในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ประกอบกับปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ รวมทั้งเป็นการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีทักษะในการจัดการเรียนการสอน ทำให้การดำเนินงานของครูมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล ในการปฏิบัติงานสะท้อนผลลัพธ์ในเชิงนโยบายเชิงปฏิบัติงานนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษา อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการอย่างกว้างขวางต่อผู้เรียน ครู และเป็นแนวทางให้โรงเรียนอื่นที่มีบริบทคล้ายกันนำไปใช้ได้อย่างเกิดประโยชน์ และที่สำคัญตอบสนองความต้องการของชุมชนในเขตพื้นที่บริการ เกิดการสร้างสรรค์ชุมชน ท้องถิ่น สังคม ประเทศชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี

สมมุติฐานของการวิจัย

1. การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี อยู่ในระดับปานกลาง
2. แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี มีพหุแนวทาง

วิธีการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัย

ประชากร คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี จำนวน 53 คน ทั้งนี้ไม่รวมผู้วิจัย

2. ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน
2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพและแนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน 2) การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน 3) การร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ 4) การเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน และ 5) การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection Dialogue)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ประกอบด้วย 2 ฉบับ ดังนี้

เครื่องมือฉบับที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็น ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามลักษณะของคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ระดับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ได้แก่ 1) การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน 2) การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน 3) การร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ 4) การเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน 5) การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน

เครื่องมือฉบับที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี

4. การสร้างเครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและปรับปรุงเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1) แบบสอบถาม

ขั้นที่ 1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดของการวิจัย แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยเป็นแบบสอบถามชนิดจัดลำดับคุณภาพ 5 ระดับลิเคิร์ต (Likert) (เชาว์

อินใย, 2543 : 204) โดยมีความหมาย ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน
ระดับ 4 หมายถึง	การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับ 3 หมายถึง	การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับ 2 หมายถึง	การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับน้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับ 1 หมายถึง	การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจเนื้อหาและสำนวนภาษา และนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

ขั้นที่ 5 คำนวณหาความตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่า IOC (Index of item Objective Congruence)

ขั้นที่ 6 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้คืนมาคำนวณหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990) คือ 0.940

ขั้นที่ 7 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ โดยใช้แบบสำรวจอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

2) แบบสัมภาษณ์

สร้างแบบสัมภาษณ์ โดยเลือกข้อคำถามในแบบสอบถามเครื่องมือชุดที่ 1 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นรูปแบบการสัมภาษณ์ส่วนตัวซึ่งผู้สัมภาษณ์ใช้รูปแบบที่ตายตัวซึ่งคำถามจะถูกจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำส่งเอกสารขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านระบบจัดส่งอิเล็กทรอนิกส์

3. เก็บรวบรวมข้อมูลผ่านกูเกิลฟอร์ม (Google Form) จำนวน 53 ชุด

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาตรวจสอบความถูกต้อง ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

5. จากนั้นดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลการตอบแบบสอบถามมาจัดระบบข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและการนำเสนอในรูปของตารางและความเรียง โดยใช้สถิติในการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ให้ข้อมูลแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (John W. Best.1970: 190) ดังนี้

4.50 - 5.00 แสดงว่า มีระดับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 แสดงว่า มีระดับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก

2.50 - 3.49 แสดงว่า มีระดับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 แสดงว่า มีระดับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 แสดงว่า มีระดับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความถี่ (f)

2. ร้อยละ (Percentage) (%)

3. ค่าเฉลี่ย (μ)

4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

5. การวิเคราะห์เนื้อหา (Analysis)

ตารางวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี โดยรวม

ด้านที่	ระดับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	μ	σ	ความหมาย	ลำดับที่
1	ด้านการสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน	4.53	0.22	มากที่สุด	3
2	ด้านการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน	4.50	0.22	มาก	5
3	ด้านการร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ	4.53	0.20	มากที่สุด	2
4	ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน	4.54	0.22	มากที่สุด	1
5	ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน	4.52	0.23	มากที่สุด	4
รวม		4.52	0.07	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 4 การเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน (Expert Advice and Study Visit) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.22$) รองลงมา คือ ด้านที่ 3 การร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ (Collaborative) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.20$) ด้านที่ 1 การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (Share Value and Norms) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.22$) ด้านที่ 5 การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection Dialogue) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.23$) ตามลำดับ และต่ำสุดคือ ด้านที่ 2 การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Collective focus on student learning) อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.22$)

สำหรับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเมื่อพิจารณาแล้ว พบว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าอยู่ระหว่าง 0.20-0.23 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นสอดคล้องไปในทางเดียวกัน

ตารางที่ 2 สรุปประเด็นแนวทางการพัฒนาการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี

แนวทางการพัฒนาการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี	ค่าน้ำหนัก
1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจให้บุคลากรในโรงเรียนทุกคนได้รับรู้และเข้าใจร่วมกันถึงเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจของโรงเรียน	3
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งความคาดหวังเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้เรียน	3
3. ผู้บริหารควรส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม	3
4. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการสร้างบรรยากาศในการทำงาน	3
5. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารและครูและระหว่างครูด้วยกันเอง	3

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าคะแนนสัมพัทธ์จากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ดังนี้

ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเหมือนกันทั้ง 3 ท่าน ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจให้บุคลากรในโรงเรียนทุกคนได้รับรู้และเข้าใจร่วมกันถึงเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจของโรงเรียน 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งความคาดหวังเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้เรียน 3) ผู้บริหารควรส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม 4) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการสร้างบรรยากาศในการทำงาน 5) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารและครูและระหว่างครูด้วยกันเอง

สรุปผลการวิจัย

1. การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ และต่ำสุดคือ ด้านการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน

2. แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี อภิปรายผลได้ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจให้บุคลากรในโรงเรียนทุกคนได้รับรู้และเข้าใจร่วมกันถึงเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจของโรงเรียน 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งความคาดหวังเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้เรียน 3) ผู้บริหารควรส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม 4) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการสร้างบรรยากาศในการทำงาน และ 5) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารและครูและระหว่างครูด้วยกันเอง

อภิปรายผล

จากสรุปผลการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ และต่ำสุดคือ การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะแนวทางในการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี เป็นแนวทางสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องตระหนักและให้ความสำคัญอย่างเร่งด่วนเพื่อพัฒนาโรงเรียนอย่างยั่งยืนตามนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ(พ.ศ.2560 – พ.ศ.2579) และนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านที่ 3 การส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เพื่อให้ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภทเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพมีประสิทธิภาพ เป็นมืออาชีพ และมีทักษะวิชาชีพขั้นสูงเพื่อเร่งพัฒนาระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนได้ แต่อย่างไรก็ตามปัจจุบัน พบว่าการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ยังไม่มีทิศทางหรือแนวทางที่ชัดเจนในการบริหารจัดการ และยังไม่พบว่ามีงานวิจัยใดที่ทำการศึกษเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจักรกริช พงษ์อมรพรหม (2563,น.100-105) แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ของโรงเรียนบ้านเวียงผาง อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านเวียงผาง อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักการบริหารแบบ PDCA โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทชน พวงแก้ว (2563, น.91-93) การศึกษาสภาพการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 42 ผลการศึกษาพบว่า 1. สภาพการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของนุริยะ สาสี (2564, น.101-102) แนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา ผลการวิจัยปรากฏว่า สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรเป็นของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการจำเป็นของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ .05 ขึ้นไปมี 2 ด้าน คือ ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ และด้านภาวะผู้นำร่วมและสมาชิกและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัชมา นวรินทร์เวช (2564, น.70-74) แนวทางการพัฒนาความเป็นชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า ระดับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสนับสนุนความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านความร่วมมือร่วมใจ ด้านการทำงานเป็นทีมเรียนรู้ และด้านภาวะผู้นำร่วม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรศักดิ์ สุรพงษ์พิวัฒน์ (2565, น.232-234) แนวทางการพัฒนาโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภานุพงศ์ แกมเงิน (2565, น.90-91) สภาพและแนวทางในการส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 โดยภาพรวมมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสะท้อนผลการปฏิบัติงานและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านภาวะผู้นำ

2. แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี อภิปรายผลได้ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจให้บุคลากรในโรงเรียนทุกคนได้รับรู้และเข้าใจร่วมกันถึงเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจของโรงเรียน 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งความคาดหวังเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้เรียน 3) ผู้บริหารควรส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม 4) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการสร้างบรรยากาศในการทำงาน และ 5) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารและครูและระหว่างครูด้วยกันเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลนาถ สิทธิกุล (2564, น.90-91) แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา พบว่า ควรดำเนินการ ในแต่ละด้านดังต่อไปนี้ 1) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครูได้ร่วมกันวิเคราะห์ ทบทวนปัญหาเพื่อวางแผนปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา 2) ด้านทีมร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ ผู้บริหาร และครูควรร่วมกันวางแผนการดำเนินงาน กำหนดขั้นตอนและสร้างทีมที่เข้มแข็ง 3) ด้านภาวะผู้นำร่วม ผู้บริหารต้องสร้างแรงจูงใจในการทำงาน เน้นการกระจายอำนาจ 4) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ผู้บริหารควรมุ่งเน้นการบริหารอย่างเป็นกัลยาณมิตร เปิดโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็นในการบริหาร สถานศึกษาได้อย่างเสรีภาพ 5) ด้านปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร หรือโครงสร้าง

สนับสนุนชุมชน ผู้บริหารควรเน้นความยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 6) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ผู้บริหารควรเน้นการสร้างการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง การสร้างนวัตกรรมและพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยเทียบเคียงสถานศึกษามาตรฐานสากล และสอดคล้องกับงานวิจัยของธนศ น้อยดี (2564, น.131-134) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพควรดำเนินการดังนี้ คือ ควรจัดทำแผนงานการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีขั้นตอนการดำเนินการอย่างเป็นระบบควรสร้างทีมงานภายในสถานศึกษาและเครือข่ายขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพภายนอกสถานศึกษา ควรร่วมกันกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกันระหว่างสมาชิก ควรนำผลการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปปรับปรุงและ พัฒนาระบบการดำเนินงาน ควรจัดทำรายงานผลการขับเคลื่อนการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการนำแนวทางการดำเนินการไปใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของนุรียะ สาอิ (2564, น.101-102) แนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา ผลการวิจัยปรากฏว่า แนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพบว่า ผู้บริหารควร 1) ส่งเสริมให้ครูได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้ปฏิบัติจริง 2) ส่งเสริมการร่วมกันสร้างนวัตกรรม 3) เปิดโอกาสให้ครูค้นหาความรู้ใหม่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ 4) ส่งเสริมการร่วมกันประเมินผลสำเร็จในการทำงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับ 5) ส่งเสริมสรุปบทเรียนการทำงานร่วมกัน 6) ส่งเสริมบุคลากรแสดงบทบาทเป็นทั้งผู้นำและผู้ตาม 7) ให้ความสำคัญกับผู้ร่วมงานทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และ 8) กระจายอำนาจให้สมาชิกได้ปฏิบัติงานที่หลากหลายตามศักยภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชมาน วรินทร์เวช (2564, น.70-74) แนวทางการพัฒนาความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า แนวทางการพัฒนาความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา พบว่า 1) ผู้บริหารต้องร่วมกับครู ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันกำหนดทิศทางการสร้างภาพอนาคตด้วยการกำหนดวิสัยทัศน์ในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) ควรส่งเสริมให้ครูในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 3) ควรสนับสนุนการพัฒนาความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ให้เอื้อต่อการดำเนินการในสถานศึกษา โดยสนับสนุนปัจจัยต่าง ๆ อย่างเพียงพอและเหมาะสม 4) ควรให้สมาชิกทุกคนเกิดความตระหนักว่าการพัฒนาความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ต้องเปิดใจรับฟัง เสนอวิธีการ นำสู่การปฏิบัติ และประเมินร่วมกัน 5) ควรส่งเสริมให้ครูได้มีการวางแผนร่วมกันเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ และ 6) ผู้บริหารควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ในทุกขั้นตอน และต้องสร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรในทีมเกิดพลังในการทำงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของไกรศักดิ์ สุรพงษ์พิพัฒน์ (2565, น.232-234) แนวทางการพัฒนาโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ พบว่า 1) ด้านการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเชิงรุก ประกอบด้วย แนวทางย่อย 4 แนวทาง 2) ด้านการศึกษาชั้นเรียน ประกอบด้วย แนวทางย่อย 4 แนวทาง 3) ด้านวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยแนวทางย่อย 4 แนวทาง 4) ด้านระบบชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง ประกอบด้วยแนวทางย่อย 3 แนวทาง 5) ด้านการร่วมมือรวมพลัง และการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วยแนวทางย่อย 3 แนวทาง และ 6) ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ประกอบด้วยแนวทางย่อย 4 แนวทาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของภานุพงศ์ แกมเงิน (2565, น.90-91) สภาพและแนวทางในการส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ร่วมกัน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรมีการวางแผนกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียนร่วมกัน ด้านการร่วมแรงร่วมใจ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมสัมพันธ์ภาพอันดีในทีมโดยรวมพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำงาน ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การสนับสนุนด้านเวลา และทรัพยากรเพื่อส่งเสริมให้ครูมีการเรียนรู้ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่องด้านสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรให้ความสำคัญกับการสร้างวัฒนธรรมที่ดีในการอยู่ร่วมกันอย่างกัลยาณมิตร เคารพซึ่งกันและกัน ด้านภาวะผู้นำ ผู้บริหารสถานศึกษาควรแบ่งปันอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบแก่คณะครูอย่างเสมอภาคโดยให้ครูทุกคนมีโอกาสดำเนินหน้าที่เป็นผู้นำและผู้ตาม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษาการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ผู้วิจัยสามารถนำมาสังเคราะห์เป็นโครงการที่ใช้ในแผนพัฒนาโรงเรียนในปีถัดไปได้ดังนี้

1. โครงการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่สถานศึกษา
2. โครงการส่งเสริมกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพ
3. โครงการ พัฒนาศักยภาพครูสู่ครูมืออาชีพแบบ PLC (Professional Learning Community) “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ”

จากการศึกษาการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดปฏิทินการดำเนินงานสำหรับการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเพื่อการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา
2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ตามบริบทของสถานศึกษาของตนเอง เพื่อส่งเสริมให้การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา
3. ผู้บริหาร และครูในสถานศึกษาควรได้รับการส่งเสริมเพื่อพัฒนาวิชาชีพตามแนวทางของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
4. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแกนนำหลักและมีความสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ
5. ควรมีรูปแบบแนวทางการนิเทศ ติดตาม นำเสนอ การรายงานผลการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยการสื่อสารผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การจัดการด้วยเครื่องมือที่ทันสมัยเหมาะสมกับกลุ่มผู้ใช้ เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้สนใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการบริหารสถานศึกษา
2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร หรือโครงสร้างสนับสนุนชุมชนตามแนวคิดของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา
3. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อให้เกิดการบริหารแบบชุมชนกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้

เรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา

4. ควรศึกษากระบวนการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพในหลาย ๆ เครือข่ายเพื่อหาแนวทางการทำงานที่เป็นแนวปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้ในการบริหารสถานศึกษาได้

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553).หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กุลนาถ สิทธิกุล. (2564).แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 11(43)
- ไกรศักดิ์ สุรพงษ์พิพัฒน์. (2565). ความต้องการจำเป็นของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ วารสารครุศาสตร์วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ปีที่ 7 ฉบับที่ 1(มกราคม –เมษายน 2565)
- จักรกริช พงษ์อมรพรหม. (2563).แนวทางการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ
โรงเรียนบ้านเวียงฝาง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ .วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปีที่ 16 ฉบับที่ 3 (2022): กรกฎาคม-กันยายน 2565
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร. (2558).ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : มปท.
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร.(2560). “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและแนวทางการนำมาใช้ในสถานศึกษา”
วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. 10 (1): 34-41.
- ธเนศ น้อยดี.(2564). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ
โรงเรียนในสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- นุรีย์ สาอิ (2564). “การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้”
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 32(1),
- ภักขมาน วรินทร์เวช.(2564). แนวทางการพัฒนาความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ภานุพงศ์ แกมเงิน.(2565).สภาพและแนวทางในการส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพของ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ภูมิพัฒน์ รักพรหมมงคล.(2559). “แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนา
สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้”. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปาง, 4(1),
- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล และปิยพงษ์ สุ่มตติกุล. 2557). “กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็น
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา. กรุงเทพมหานคร”.
วารสาร OJED. 9 (3)
- รัตติยา วงศ์หิรัญตระกูล,(2558).แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศของ
โรงเรียนบ้านโป่งแดงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1.
การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : มูลนิธิ
สดศรีสฤษดิ์วงศ์.

- วิษณณ พวงแก้ว. (2563). การศึกษาสภาพการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน มัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42. ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556).คู่มือการบริหารงานโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: กลุ่มวิจัยและพัฒนานโยบาย สำนักงานนโยบายและแผนการ
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2559).แนวทางการส่งเสริม สนับสนุนเครือข่ายพัฒนาวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา แบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC). กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559).การพัฒนามาตรฐานการศึกษาของต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุเทพ พงษ์ศรีวัฒน์. (2556).ภาวะผู้นำ ทฤษฎีและปฏิบัติ : ศาสตร์และศิลป์สู่ความเป็นผู้นำที่สมบูรณ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วิรัตน์เอดดูเคชั่น.
- Anderson and Olivier August,(2022). Schools as Learning Organizations. Research Issues in Contemporary Education. Fall/Winter.
- Chuou-hoi Chou. (2011) “Teacher’s Professional Development: Investigating Teacher’s Learning to Do Action Research in a Professional Learning Community”. The Asia Pacific Education Research Journal. 20(3).
- Deming, (1989, อ้างถึงใน ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล, 2559, น. 54) “Citizen Participation in Educational Decision - Making,” Dissertation Abstract International. 51 (8): 2595-A.
- Hairon, S. and Tan, C. (2016). Professional learning communities in Singapore and Shanghai: implications for teacher collaboration. Compare: A Journal of Comparative and International, 12(47), 1-14.
- John W. Best.(1970). Research in Education. New Jersey: Prentice-Hill. Calkins, E., Davis, P.J. & Ford, A.B. (1986). The Practice of Geriatrics
- Vanblaere, B. & Devos, G. (2016). Relating school leadership to perceived professional learning community characteristics: A multilevel analysis. Teaching and Teacher Education, 57: 26-38
- Vescio, V., Ross, D. & Adams, A. (2008). A review of research on the impact of professional learning communities on teaching practice and student learning. Teaching and Teacher Education, 24(2008), 80–91.